

Korte reis naar Schotland met Edinburgh als uitvalsbasis
8 – 12 november 2018 & aansluitend excursie
Samen met Sandra Minnee

Ons Hotel:

STAY CENTRAL HOTEL
139 Cowgate, Old Town
Edinburgh
EH 1 1JS, United Kingdom
tel. +441316226803

EXCURSIE geboekt bij VIATOR - Zaterdag 10 november 2018 **8:45 uur:**
Bus Stand ZE: Waterloo Place, Edinburgh EH1 3BQ
kleine groep – max 16 p. **ROSSLYN CHAPEL and HADRIA's WALL**

Dagkaart BUS kost £3,20

Hier in Schotland is ook weer sprake van een heel oud magisch centrum. Samen hebben we de krachtige uitlijning met de ULURU ROCK hersteld.

We hebben een PICTOGRAM neergelegd met cirkels, waaruit we een FLOWER OF LIFE zich hier vormde in Edinburgh die zich verder zal uitlijnen met verschillende landen/plaatsen

op Moeder Aarde, waaronder met vele Piramides, waaronder Egypte, Mexico, Hawaii, Bosnië. Via de Heilige Geometrie zal dit zich ontvouwen als de Kubus van METATRON, waarvan haar vleugels over Moeder Aarde zal uitwaaien.

De Bloem zal uitgroeien tot een Vrucht, die Vrucht bevat Zaad dat zich uit zal zaaien komend voorjaar, waarna een Stamboom zal opstaan. De Roos van de 13 jarige Cyclus, als 13^e Cirkel tot stand gebracht door 12 cirkels, als de POWER OF LOVE, de Bron van al het leven.

LeMURia – 'n Goddelijke Creatie vanuit downuder via de medewerking van 12 verschillende op LeMURia inwerkende Sterrenstelsels!

Oude Centrum van Edinburgh

Geschiedenis Edinburgh – huidige hoofdstad van Schotland

Edinburgh is van oorsprong voortgekomen uit een fort op Castle Rock, de rotsblok die nog steeds het centrum van de stad domineert. In de 7de eeuw kregen de Engelsen dit deel van Schotland in handen. Zij bouwden het fort en gaven de plaats de naam **Eiden's Burgh**. Burgh is een oud Engels woord voor fort. Het fort deed een hele tijd dienst als buitenpost van de Schotten, maar de strijd met de Engelsen bleef een lang slepende kwestie. De Engelsen plunderden de stad in totaal **7 keer**.

Edinburgh is gebouwd op **7 heuvels**. Hoogste punt ligt in het midden van Holyroodpark, een uitgedoofde vulkaan van 350 miljoen jaar geleden. Vanaf Calton Hill, kijkend in de richting van Edinburgh Castle, zie je de heuvelen als een **krokodillenrug** voor je omhoog lopen.

Edinburgh begon pas echt te groeien vanaf de 11de eeuw na Christus. In 1124 stichtte David

I **Holyrood Abbey**. De abdij was in handen van **Augustijnerkanunniken**, die hun naam leenden aan Canongate. Aan de voet van Castle Rock ontstonden markten. Edinburgh was beroemd om de **productie van wol**. Vlakbij lag de nederzetting **Leith**, de haven van Edinburgh.

In 1329 kreeg de stad stadsrechten, maar de Engelsen en de Schotten bleven met elkaar vechten.

In 1385 brandden de Engelsen het stadhuis en de St Giles Kirk af. Desondanks bleef Edinburgh groeien. In de 15de eeuw was het eigenlijk al de hoofdstad van Schotland. Rond 1450 werd de eerste **stenen omwalling** gebouwd en ging het de stad voor de wind.

In 1555 keerde **John Knox** terug van zijn verbanning. Hij zou de grote hervormer worden van de **Schotse kerk** en vormde de kerk om tot een protestantse kerk. In 1560 was de Schotse kerk, die onafhankelijk was van Rome, een feit. **De religieuze verschillen leidden tot een burgeroorlog tussen Schotland en Engeland**.

De stad bloeide op cultureel vlak, maar in 1707 bepaalden de **Acts of Union** dat Engeland en Schotland samen een land zouden vormen: Groot-Brittannië en voortaan nog maar één parlement zouden hebben. Edinburgh had voortaan op politiek vlak niet meer zoveel te betekenen.

De stad breidde steeds verder uit en het bevolkingsaantal explodeerde pas echt in de 19de eeuw. Net als voor andere steden was het ook voor Edinburgh de eeuw van de industrialisatie, hoewel de stad al snel ingehaald werd door het welvarende Glasgow.

Na de Tweede Wereldoorlog legde de stad weer meer de nadruk op zijn status als intellectueel en cultureel centrum. Het **Edinburgh International Festival** en het **Edinburgh Fringe Festival** dateren beide uit 1947 en de universiteit van Edinburg ontwikkelde zich tot een instelling met veel internationaal aanzien. **In 1999 kwam het nieuwe Schotse parlement voor de eerste keer samen in Edinburgh**.

Links: Castle Rock Edinburgh

Rechts: Zicht vanaf Castle Rock over Edinburg

Magdalen Chapel, 41 Cowgate, Edinburgh EH 1JR

Open: Mon – Fri, 10am-4pm.

De Magdalen Chapel bevindt zich in Cowgate in Edinburgh. De kapel werd gebouwd tussen 1541 en 1544 door Janet Rynd, weduwe van Michael MacQueen (overleden in 1537), die hiervoor geld had achtergelaten. Het gebouw zou de nieuwe kapel voor de oprichting van Hammermen worden en moest een kapelaan huisvesten en ook een armenhuis voor zeven Bedienden (arme mannen) 'die voortdurend gebeden zouden moeten uitstorten naar de almachtige God'. In het bijzonder moesten ze bidden voor de ziel van Mary Queen of Scots. De koninklijke wapens van Schotland en de armen van de koninginregent, Maria van Guise, zijn te zien in het middenraam in de zuidelijke muur van de kapel. Het gebrandschilderde glas in dit venster is het enige pre-reformatorische gebrandschilderde glas in Schotland dat nog steeds intact is.

Het doel van Michael MacQueen in deze stichting is interessant in het licht van de geschiedenis van de kapel. Het handvest van de stichting van 1547 zegt 'dat toen Michael ernstig werd gehinderd door een zware ziekte en onderdrukt werd door de leeftijd, toch indachtig het eeuwige leven, hij het als een goede manier beschouwde om eeuwig leven te verkrijgen, om wat christelijk werk voor altijd op te blijven richten en vol te houden. "Een van de redenen voor het bestaan van de Scottish Reformation Society is om mensen te waarschuwen voor de valse rooms-katholieke leer van de redding door werken.

De kapel en het armenhuis waren een tijdje welvarend, maar na de Reformatie van 1560 kwamen de beschermheren, die de Hammermen waren, in de problemen. Hun aalmoezenier volgde de kerk van Rome en in zijn plaats werd een protestantse predikant aangesteld. De aalmoezenier bracht echter een succesvolle actie op gang voor levenslang behoud van het salaris. Tot zijn dood in 1567 ontving hij dit.

Ondertussen verklaarde het Handvest van de Stichting dat, in het geval dat de Hammermen zijn voorwaarden niet zou naleven, het vertrouwen en de eigendom zou terugkeren naar de afstammelingen of relaties van Janet Rynd. Het Handvest specificeerde tot in detail de vorm van de rooms-katholieke eredienst die in de kapel zou plaatsvinden en verbood de Hammermen om iets te doen tegen de belangen van 'de Heilige Stoel' (dat wil zeggen de kerk van Rome). Deze voorwaarden waren nu onwettig om te vervullen, en de relaties van Janet Rynd waren zich hiervan goed bewust en hebben zoveel mogelijk moeite gedaan. De huurders zagen evenmin een speciale noodzaak om hun huur te betalen, wetende dat de Hammermen niet in staat zou zijn om hun recht op wet te handhaven. Het was alleen vanwege de aanzienlijke rijkdom van de Hammermen dat ze in staat waren om deze storm

te doorstaan.

Onmiddellijk voorafgaand aan de Reformatie werd de kapel gebruikt voor academische lezingen georganiseerd door de koningin-regent, Maria van Guise. John Knox's collega John Craig predikte meerdere keren in de kapel in 1560-1 (in het Latijn omdat hij zo lang in het buitenland was geweest dat zijn Engels roestig was) en de kapel werd mogelijk gebruikt voor de eerste algemene vergadering van de Church of Scotland in december 1560. Het werd zeker gebruikt voor de Assemblée van april 1578, waarop Andrew Melville Moderator was en waarop het Tweede Boek van Discipline werd besproken. Omstreeks 1615 werd de lay-out van de kapel veranderd en het huidige halfronde houten platform aan de oostkant werd geïnstalleerd. De toren en torenspits werden rond 1620 toegevoegd en de bel, gemaakt door de Nederlandse klokkengieter Michael Burgerhuys uit Middleburg, dateert uit 1632.

In Covenancing Times werd de kapel meerdere keren gebruikt voor conventikels (1674, 1676, 1679), en de lichamen van verschillende martelaren (Markies van Argyle 1661, Hew Mackail 1666, John Dick 1684) werden daar na executie meegenomen en als wees gekleed in hun grafkieren. De tafel waarop de lichamen werden geplaatst, is nog te zien in de kapel, evenals een zwaard dat naar verluidt toebehoorde aan de Covenanter-kapitein John Paton. Tijdens de Glorious Revolution van 1689 werden de hoofden en handen van gemartelde Covenanters, die door hun beulen in de havens van Edinburgh waren tentoongesteld, samengebracht in de Kapel voorafgaand aan de begrafenis in Greyfriars.

Na de revolutie werd de kapel door episcopalen gebruikt als een plaats van aanbidding en in de achttiende eeuw door de baptistencongregatie een aantal jaren.

Een deel van de kapel, of een aangrenzend gebouw, werd in het midden van de achttiende eeuw als drukpers gebruikt.

De kapel bleef in het bezit van de Hammermen tot 1857 toen het werd verkocht aan het nieuw gevormde protestantse instituut voor Schotland. Het plan was om het te gebruiken als een basis voor hulpverlening onder rooms-katholieken in de Cowgate.

In 1992/93 werd een groot restauratieprogramma uitgevoerd en de kapel werd het hoofdkwartier van de Scottish Reformation Society.

Vertaald van: <http://www.scottishreformationociety.org/the-magdalen-chapel/>

Edinburgh kent twee St-Maria kathedralen

St Mary Of our Lady = Katholiek

St Mary = Anglicaans

Adres: St Mary's Cathedral, Palmerston Pl, Edinburgh EH12 5AW, Verenigd Koninkrijk

Geopend: 1879

Dit is een kathedraal van de C, behorend tot de Anglicaanse Gemeenschap, in Edinburgh. De kathedraal is de bisschopszetel van het bisdom Edinburgh.

<http://www.cathedral.net/>

Adres: Cathedral House, 61 York Pl, Edinburgh EH1 3JD, Verenigd Koninkrijk

Geopend: 1814

Dit is ook een rooms-katholieke kathedraal met de naam:

St Mary's Catholic Cathedral of Our Lady

www.stmaryscathedral.co.uk

EXCURSIE zaterdag 10 november 2018 VIATOR

Reis naar de grens van het oude Rome op deze dagtour door Hadrian's Wall en de Schotse grens vanaf Edinburgh.

Vertrek 8.45 uur

Eerste stop is bij de 15e-eeuwse **Rosslyn Chapel**. Schotlands 'best bewaarde geheim' heeft nu wereldwijde faam bereikt sinds de publicatie van 'The Da Vinci Code'.

Een architectonisch juweeltje, de prachtige stenen beelden zijn nog steeds niet volledig begrepen. Verder mysterie omringt de kapel en zijn associatie met de Tempeliers en de Vrijmetselarij.

Veel bezoekers vertrekken met hun eigen theorie, maar ze zijn allemaal verbaasd.

De korte wandeling door de vallei naar het oude kasteel van Roslin is ook fascinerend.

Vervolgens reist u naar het zuiden naar het charmante stadje Melrose voor de lunch. De prachtige geruïneerde **Melrose Abbey** is de laatste rustplaats van het hart van koning Robert de Bruce.

Vervolgens steekt u de oude grens tussen Schotland en Engeland over bij **Carter Bar**, een prachtig uitkijkpunt in de **Cheviot Hills**.

De **Muur van Hadrianus** is de bekendste grens van het Romeinse Rijk en een prachtige herinnering aan een van 's werelds grootste beschavingen. Het werd bijna 2000 jaar geleden gebouwd om de felle Picten in Caledonië te houden en strekt zich uit over 73 mijlen en werd in 1987 aangewezen als werelderfgoed.

Je stopt bij **Housesteads Fort in Northumberland National Park**, het best bewaarde Romeinse fort langs de **muur van Hadrianus**. Hier kun je genieten van een natuurwandeling langs een van de meest dramatische en gefotografeerde delen van de muur.

Bij terugkomst in Edinburgh stop je in het **grensstadje Jedburgh** om je benen te strekken en voor foto's van de **beroemde abdij**.

Rosslyn Chapel – zondag 11-11-11 open van 12-16.45 uur. Gemiddeld bezoek duurt 2 uur.
Zie aparte print in map

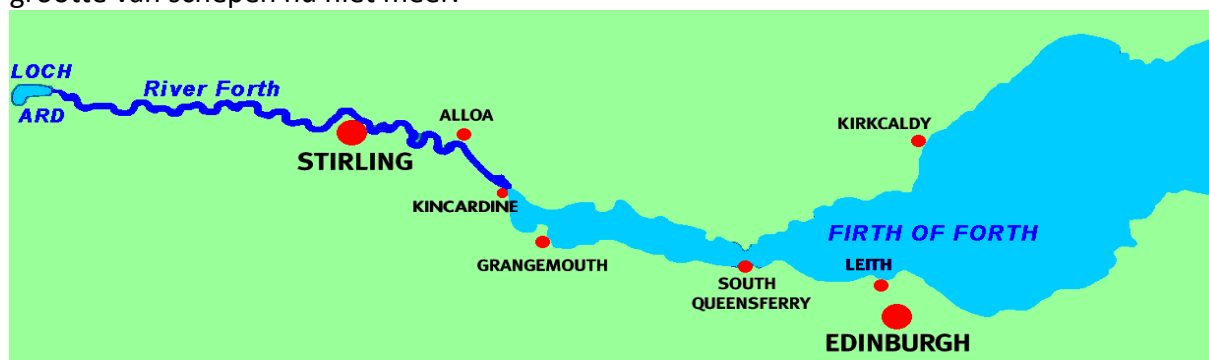
Deze Kapel bevat de Heilige Toonvormen van zowel Moeder Aarde als van het Totale Universum. Het is een muzikaal geheim en zijn al langer dan 550 jaren geheim gehouden, maar waren reeds bekend bij de Vikingen, Tempeliers en de Vrijmetselarij in de vroege Middeleeuwen. Nu we weer beter afgestemd staan op de Christus Christina Eenheids Matrix i.c.m. de Kristalnetwerken in Moeder Aarde, mogen wij samen de Kruisiging van Jezus er uit gaan trillen, want deze ondertonen van verdriet en verderf, maar vooral angst en schuld zijn niet meer aantoonbaar aanwezig in de graftomben van deze kapel. We zullen daarom een nieuwe krachtige Kapel Frequentie insluiten samen die nimmer meer eruit zal mogen worden getrild door welke tegenslag-galg-matrixtoon-energie dan ook!

OM MANI PADME HUM Kwan Yin, legt de Roosmatrix van Maria Magdalena in de frequentie en opent opnieuw de Flower Of Live Moeder Toon in het hart van haar ziel onder én langs de wateren van de Rock of Edinburgh!

De River Forth, Zwarte Rivier is een Toonrivier op Moeder Aarde.

Wikipedia schrijft: De rivier de **Forth** (Schots-Gaelisch: *Abhainn Dhubh*, betekenis: **Zwarte Rivier**) is 47 km lang, en is de grootste rivier van Midden-Schotland en mondt uit in Firth of Forth.

De Forth was vroeger bevaarbaar tot Stirling maar door verzanding en de toenemende grootte van schepen nu niet meer.

<https://www.youtube.com/watch?v=cy2Dg-ncWoY>

Er zijn 13 verschillende geometrische patronen in de gezichten op de kubusstenen gearcft.

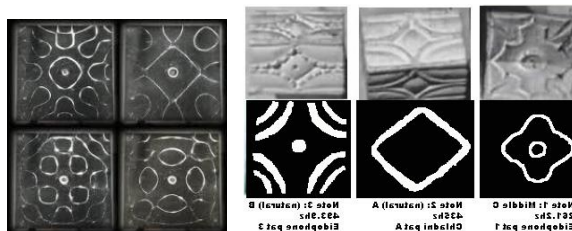
Over de kubussen, vertaald via Google: <http://www.crystalinks.com/stuart07.html>

Er waren oorspronkelijk 215. Twee van hen zijn afgebroken en verloren in de afgelopen 500 jaar zonder duidelijke uitleg over waarom of hoe van Rosslyn. 215 maakt geen significant getal maar **216** wel. **Zoals je weet is Ellie een kosmologisch belangrijk getal. We weten dat de poolomtrek van de aarde 21.600 zeemijlen of 'minuten van breedtegraad' is. Het is ook interessant dat "onze" wiskundige conventies 21.600 boogminuten gebruiken als de omtrek van 'elke' cirkel of bol.**

Een van de oudste en meest gevierde heilige plaatsen van onze planeet is de tempel van **Lord Shiva Nataraja in de Zuid-Indiase stad Chidambaram**. Hier danst Heer Shiva zijn dans van creatie en ontbinding. **The Dance of Cosmos**. Het erfelijke priesterschap dat de bewakers van de Heer en zijn tempel was sinds de tijd van zijn oorsprong volgt het Vedische patroon van rituele aanbidding. **Het heiligdom waarin de Heer zijn Kosmische Dans uitvoert, wordt de Cit Sabha, de Hall of Consciousness genoemd**. Het is een houten structuur, die alle andere heiligdommen in Indiase tempels in vorm verschilt. En zijn corbeled gevormde dak is bedekt met gouden tegels uit de tijd van zijn wijding. Het bestaat uit **21600 tegels**, die de **menselijke ademhaling voorstellen, en deze worden bijeengehouden door 720,00 nagels, die de Nadis van het menselijk energielichaam voorstellen**.

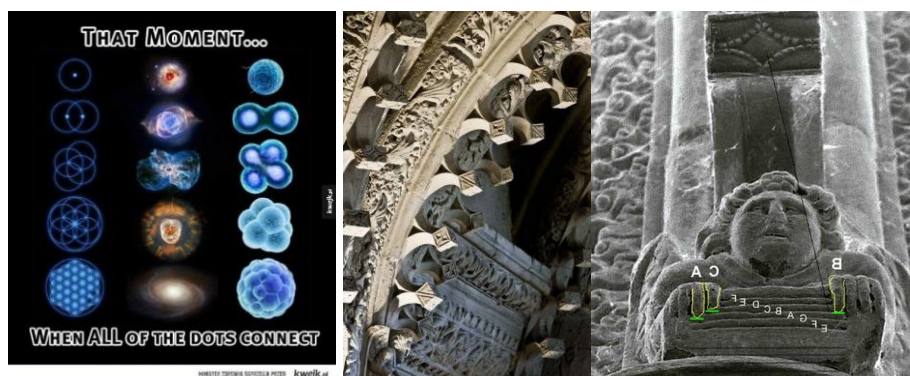
Mijn suggestie is dat er 216 kubussen / rechthoeken op het plafond van Rosslyn moeten zijn (de 2 die ontbreken), omdat het samenvoegen van alle kubussen in één GROTE kubus ons 216 zou opleveren. Ook zal een patroon verschijnen wanneer de juiste reeks kleinere patronen worden samengevoegd. De laatste noot van de muziek misschien ?!

216 is ook 6x6x6 en veel andere connotaties.

Dit zijn de 13 toon frequenties van Chladni:

Chladni-patronen zijn figuren in een plat vlak die optreden als dit vlak resoneert met specifieke toonhoogten. Slaginstrumenten met een definieerbare toonhoogte vertonen dit soort trillingspatronen. Dit verschijnsel is rond 1782 ontdekt door Ernst Chladni. Chladni-patronen ontstaan door heel fijn en licht poeder (zand of Lycopodiumpoeder) te strooien op een trilplaat.

https://www.youtube.com/watch?v=71k8imoD-Mk&start_radio=1&list=RD71k8imoD-Mk&t=3

De Chinese connectie:

Cymatics is de visualisatie van geluid en trillingen in deeltjes en vloeistoffen, en wordt aangetroffen in de kunst en ontwerpen van culturen van over de hele wereld en door de eeuwen heen en, het meest significant, het is te vinden in China, daterend uit 5000 jaar muziek geschiedenis.

De vroege Chinezen formuleerden hun muzikale schalen van de 'observatie van patronen in de natuur', wat leidde tot de formulering van de eerste pentatonische en chromatische schalen. Het is bekend dat de co-ontwerper van Rosslyn Chapels carvings, Sir Gilbert Haye, ver gereisd had tot wel Cathay, dat tegenwoordig bekend staat als Tibet. Hij bracht 14 jaar door met het vergaren van grote kennis, waarmee hij terugkeerde naar Schotland, om in steen te verankeren in Rosslyn Chapel.

Rosslyn Chapel werd gebouwd door Sir William Sinclair en Sir Gilbert Haye in de 15e eeuw. De mysteries van Roslyn zijn doordrenkt van de geschiedenis van de Tempeliers en de Vrijmetselarij en zijn wereldwijd beroemd. Een van de theorieën rond Rosslyn is dat het de geheime rustplaats zou zijn van de Heilige Graal, de Ark van het Verbond en zelfs het gemummificeerde hoofd van Christus.

Wat deden zij:

1. Ze carfden engelen in stenen kubusvormen boven hun hoofd in bogen van de kapel Dit verbijsterde Thomas Mitchel (youtube filmpje) tot hij zich realiseerde dat deze een muzikale notenbalk vormden met elkaar en dat op deze kubussen geheimen stonden.
2. Met behulp van deze speciale verbeterde fototechnieken bedachten Thomas en Stuart, dat het snijwerk boven de engel, A, B en C toonfrequenties voorstellen
3. Thomas en Stuart gebruikten een metalen plaat om de oude methode van het maken van vormen na te bootsen. De plaat wordt getrild en er wordt zand op gestrooid totdat het een bepaald patroon vormt, wat de juiste toonhoogte aangeeft. De patronen komen overeen met die in de bogen van de Rosslyn-kapel.

boven en

onder Ouroboros

dna spiraal

Stuart and I discussed the 213 cubes on the ceiling and the Apprentice Pillar, at the top of which we find the stave angels, and at the bottom an [Ouroboros](#) which takes us to [2012](#) and coming full circle into the light.

Stuart wrote:

Basically my father and I calculated the frequencies of the 3 notes that the stave angel is pointing out and it amounts to this;

At (ancient tunings)

A = 432

B = 488

C = 512

1,432

Melrose Abbey

Melrose Abbey, is een abdij, gewijd aan de maagd Maria, die in 1136 gesticht is in de plaats Melrose in de regio Scottish Borders. Rond 1590 stierf de laatste monnik en raakte de abdij geleidelijk verder in verval.

Kort voor het jaar 650 werd door Sint Aiden een klooster gesticht met de naam Mailros. In dit klooster vestigde zich Keltische monniken vanaf het eiland Iona. Dit klooster werd ongeveer tweehonderd jaar later verwoest door de Schotten, maar er bleef in de latere jaren wel een heiligdom bestaan.

Op verzoek van David I van Schotland stichtten cisterciënzer monniken uit Rievaulx in 1136 een nieuw klooster. Ze kozen hiervoor een plaatsje genaamd Little Fordell, momenteel Melrose genoemd, hetwelk vier kilometer ten westen lag van de locatie van het oude klooster. Het klooster van Melrose was door de gunsten van David I zeer rijk.

De eerste dertien monniken begonnen de abdij vanaf de oostzijde op te bouwen. In 1146 was de bouw voldoende gevorderd om de plaats te wijden. Aan het einde van de twaalfde eeuw was de bouw compleet.

Melrose Abbey stichtte een aantal dochterabdiën, namelijk Newbattle Abbey in 1140, Kinloss Abbey in 1150, Holme Cultram Abbey (in Cumbria, Engeland) in 1157, Coupar Angus Abbey in 1162 en Balmerino Abbey in 1229.

In 1296 viel Eduard I van Engeland Schotland binnen. In de daarop volgende eeuwen ondervond de abdij veel hinder door de oorlog. De abt zwoer aanvankelijk trouw aan de Engelsen, maar de abdij werd alsnog door het leger van Eduard II van Engeland in 1322 geplunderd. Robert I van Schotland hielp bij de wederopbouw. Rond 1385 werd het klooster opnieuw verwoest door Engelse troepen. Hierna startte de bouw van het huidige klooster.

Koning Richard II van Engeland droeg bij aan de bouwkosten. De bouw duurde voort tot in de zestiende eeuw.

De bouw van de kerk bij het klooster was vermoedelijk nog niet geheel compleet, toen het klooster in 1544 opnieuw door Engelse troepen geplunderd en in brand gestoken werd. De overgebleven monniken kregen geen toestemming voor de heropbouw. In 1560 kwam met de reformatie een officieel einde aan het kloosterleven. De overgebleven monniken bleven er wel wonen. De laatste van hen, Dan Jo Watson, overleed kort na 1590. Het koor van de kloosterkerk bleef in gebruik als kerk tot 1810.

Er wordt beweerd dat het hart van Robert the Bruce ligt begraven in Melrose Abbey. De rest van zijn lichaam is begraven in de Benedictijnse Dunfermline Abbey te Dunfermline (Fife).

Er zijn verschillende versies in omloop om dit uit te leggen. Een verhaal gaat dat Robert the Bruce een maand voor zijn overlijden te kennen gaf dat zijn hart moest worden begraven in Melrose Abbey, terwijl een ander verhaal vertelt hoe Robert the Bruce zijn vriend Sir James of Douglas doet zweren zijn hart op kruistocht mee te nemen en hoe Sir James sterft terwijl hij vecht tegen de Moren in Spanje; in 1331 wordt het hart teruggebracht naar Schotland en begraven in Melrose Abbey. Dit laatste verhaal sprak het meeste aan, getuige bijvoorbeeld een stenen versiering in Rosslyn Chapel.

Thans bevindt zich bij de abdijkerk een gedenksteen waarop een paar regels uit het gedicht *The Bruce* van John Barbour worden aangehaald: *A noble hart may have nane ease - gif freedom failye.*

Gedenksteen voor het hart van Robert the Bruce on Melrose Abbey

Carter Bar Cheviot Hills:

Carter Bar is de naam van een bergpas die gelegen is op het punt waar de A68 de grens tussen Engeland en Schotland passeert. De pas ligt op ongeveer 60 kilometer van Newcastle upon Tyne aan de Engelse kant. Aan de Schotse zijde splitst de weg zich in een tak naar Jedburgh en een tak naar Hawick. [Wikipedia](#)
Adres: Jedburgh TD8 6PT, Verenigd Koninkrijk.

grenssteen Carter Bar

Muur van Hadrianus - Housesteads Fort in Northumberland National Park

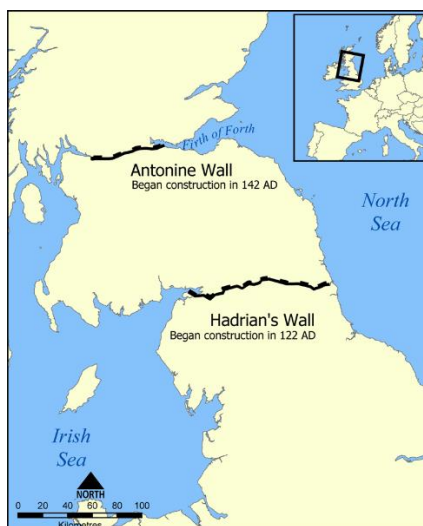

Het is een gebied met heuvels en heide en graslanden in het noorden het historische heuvelachtige gebied rond Hadrian's Wall, rivierdalen en beekjes in het midden en de woeste heuvels van Cheviot Hills bij de grens met Schotland. De **Muur van Hadrianus** (Latijn: *Vallum Hadriani*, Engels: *Hadrian's Wall*) werd gebouwd onder Hadrianus, keizer van Rome van 117 tot 138 na Chr. De keizer wilde overal in het rijk persoonlijk zijn militaire apparaat inspecteren en de provincies zelf leren kennen. Daarom reisde hij sinds 121 het gehele Romeinse Rijk door. Na een bezoek aan Britannia liet hij daar van 122 tot 128 de 117 km lange muur bouwen, die als onderdeel van de limes (versterkte grenslijn van het rijk, waaronder Vindolanda) tot eind 4e eeuw dienstdeed. Hadrianus' opvolger keizer Antoninus Pius herhaalde dit project door vanaf 142 de noordelijkere Muur van Antoninus (*Antonine Wall*) aan te leggen. De muur van steen en plaggen (Engels: *turf*) was een versterking over de gehele breedte van Groot-Brittannië en had als doel om de Romeinse noordgrens te beschermen tegen binnenvallende stammen, later bekend onder de naam Picten, vanuit het noorden (het latere Schotland). Daarnaast diende hij als symbool van de Romeinse macht, zowel in Britannia als in Rome. In de enige Romeinse bron over de muur staat dat hij diende om de Romeinen te scheiden van de barbaren.

De muur vormde ook de noordelijke grens van het Romeinse Rijk en was een van de best bewaakte stukken. Vermoedelijk deden de poorten in de muur ook dienst als douaneposten, om zo de handel doorgang te kunnen laten vinden.

De muur liep van de Solway Firth naar de Tyne (tussen het huidige Carlisle en Newcastle) en lag enige kilometers ten zuiden van de huidige grens met Schotland.

Hij werd aanvankelijk opgetrokken met een breedte van 3 meter, hoewel later gebouwde delen iets smaller waren. De hoogte was vermoedelijk tussen de 4 en 5 meter. Op vaste afstanden lagen 14 grote en 80 kleinere forten.

Gezien van noord naar zuid bestond het verdedigingswerk uit een glooiing met een diepe gracht voorzien van puntige staken, dan kwam de muur zelf. Daarvoor lag een militaire weg voor de verplaatsing van goederen en manschappen, en ten slotte waren er twee verhogingen met weer een gracht ertussen. Deze vallum vormde de begrenzing van het militaire gebied.

De muur werd bemand door naar schatting 9000 man. Zij kregen hevige aanvallen te verwerken in 180 en vooral in 196 en 197 na Chr., waarbij ernstige verliezen werden geleden. Hij onderging een uitgebreide reconstructie onder Septimius Severus. Door diens harde optreden tegen de verschillende opstandige stammen bleef het daarna relatief rustig in het gebied. Aangenomen wordt dat garnizoensleden zich ook hebben vermengd met de plaatselijke bevolking en volledig integreerden. De Muur van Hadrianus werd door ontwikkelingen elders overbodig. Na 400 trachtte Rome tevergeefs zijn rijk te verdedigen tegen aanvallen op de Europese grenzen door onder meer de Westgoten, de Hunnen, de Oostgoten en de Vandalen. Britannia werd ontruimd.

Groepen Juten, Friezen, Angelen en Saksen staken de Noordzee over en namen Brittannië in bezit. Min of meer geromaniseerde Kelten werden verdreven naar 's lands uithoeken Wales, Cornwall, Ierland en zelfs *Armorica* - het huidige Franse Bretagne. Hier wordt door een deel van de bevolking nog altijd een Keltische taal gesproken, het Bretons.

Housesteads Fort

Jedburgh Abbey

Jedburgh Abbey is een twaalfde- en vroegdertiende-eeuwse augustijner abdij in Jedburgh in de Schotse regio Scottish Borders. De abdij is in 1138 door koning David I en bisschop John of Glasgow opgericht als een priorij. Vanaf 1296 vonden er, door de slechte Engelse-Schotse betrekkingen, geregeld overvallen plaats op de abdij. In de periode 1540-1550 is de ondergang van de abdij begonnen, geholpen door de reformatie in 1560. Enkel het (nu dakloze) kerkgebouw is overeind gebleven, doordat het tot 1875 als parochiekerk werd gebruikt.

Het moederhuis van de priorij was vermoedelijk de abdij St. Quentin in Beauvais (Frankrijk). Voor 1154 verkreeg de priorij de status van abdij. De priorijen van Blantyre (Lanarkshire), Canonbie (Dumfriesshire) en Restenneth (Angus) werden uiteindelijk afhankelijk van de abdij.

In 1285 huwde Alexander III zijn tweede koningin Yolande de Dreux in Jedburgh Abbey. Er is een legende die zegt dat een geest bij dit huwelijk verscheen om de dood van de koning aan te kondigen; de koning stierf het jaar erop.

In 1296 logeerde Eduard I van Engeland in de abdij en stelde een pro-Engelse abt aan, wat niet voorkwam dat ook de abdij slachtoffer werd van het conflict tussen de Engelsen en de Schotten. In 1305 sloopte Engelse troepen onder leiding van Richard Hasting het lood van de daken, nodig in de productie van belegeringsmachines. Toen in 1312 de Schotten Roxburgh Castle bij Kelso veroverden, vluchtten de abt en elf broeders over de grens naar hun landerijen in Yorkshire. In de latere veertiende eeuw konden de kloostergebouwen hersteld worden. De gemeenschap werd groter net als het klooster en de kapittelzaal. De abdij kwam weer in de gevarenzone door aanvallen in 1409, toen Jedburgh Castle werd vernietigd, 1410, 1416 en 1464. In 1523 werd de abdij verbrand door de troepen van de graaf van Surrey; de abdij kon niet in zijn geheel meer worden hersteld. In 1544 veroorzaakte het Engelse leger van de graaf van Hertford zoveel schade, dat er werd besloten om de abdij als versterking in te richten. Het waren echter de Fransen onder leiding van generaal D'Esse die in 1547 hier werk van maakten.

Vanaf de reformatie verviel de abdij drastisch. De kerk bleef in gebruik als parochiekerk totdat in 1875 een nieuwe parochiekerk werd gebouwd bij het Jed Water. In 1913 kwam het kerkgebouw in staatsbeheer.

Ondergrondse Real Mary King's Close-tour van 1 uur in Edinburgh

The Real Mary King's Close = 3 min wandelen

Belangrijke informatie

Vertrekpunt

The Real Mary King's Close, Royal Mile, Edinburgh

Vertrektijd

Tours vertrekken elke 15 minuten, zie bevestiging van de lokale operator na de boeking voor de exacte toegewezen vertrektijd

- Zorg ervoor dat u uiterlijk 15 minuten voor aanvang van uw toegewezen tourstarttijd aanwezig bent. Tours vertrekken op tijd en mensen die te laat aankomen, worden niet meer toegelaten

Het is vernoemd naar een rijke burgers uit begin 17e eeuw: Mary King. Destijds was het een stijl straatje en gewoon toegankelijk., maar bij de bouw van representatieve gebouwen onder de grond verdwenen. Tot in de 20e eeuw woonden en werkten er mensen in volledig van het daglicht afgesloten ruimten, daarna werd alles totaal afgesloten totdat er een pas sinds een paar jaar geleden rondleidingen gegeven gingen worden:

Ontdek de verborgen geschiedenis van Edinburgh tijdens een 1 uur durende ondergrondse rondleiding van The Real Mary King's Close.

Tours worden dagelijks gegeven en vertrekken elke 15 minuten. Met een gekostumeerde, persoonlijke gids ontdekt u het ware verhaal achter het netwerk van de straten van het oude stadsdeel van Edinburgh dat voor altijd begraven ligt onder Edinburgh's Royal Mile. Een hoogwaardige toeristische attractie waarmee u zelf kunt zien hoe het leven er in de 17de

eeuw voor rijk en arm aan toeging. De maximale tourcapaciteit is 20 personen zodat dit een intieme en persoonlijke ervaring is.

Stelt u voor dat er geen...

Ontdek het ware verhaal achter het netwerk van de straten van het oude stadsdeel van Edinburgh dat voor altijd begraven ligt onder Edinburgh's Royal Mile.

Mary King's Close was ooit een van de drukste, levendigste straten in het 17e-eeuwse Edinburgh. Hoe werd zo'n belangrijke verkeersader bijna 400 jaar geleden uiteindelijk afgesloten van de wereld?

Met uw persoonlijke gids ontdekt u de nu ondergrondse straten en huizen. Bekijk zelf hoe het dagelijkse leven eraan toeging voor zowel rijke als arme mensen. Wat is de waarheid achter de mythen en legendes rond Mary King's Close en de bewoners? Ontdek hoe ziekte en de eisen van een groeiende stad bijdroegen aan de afsluiting van de Mary King's Close.

De tour start in de tentoonstellingsruimte waar uw gids u verwelkomt in Mary King's Close. U brengt vervolgens 1 uur door in de nu ondergrondse straten en kamers en luistert naar de verhalen over de mensen die er hebben gewoond, gewerkt en die er zijn gestorven.

Sluit uw bezoek af met een stop in de winkel en het café. Het café, The Royal Exchange Coffee House, is dagelijks geopend vanaf 9:00 uur en serveert authentiek Schots eten voor het hele gezin. Warm uzelf op met een stevige soep of ontspan en geniet van een kopje thee en een scone in de unieke setting van het Burgh Courtroom (op eigen kosten). De winkel ademt Mary King's, van pest en pestilentie-souvenirs tot hoogwaardige authentieke Schotse geschenken.

ROYAL MILE loopt van Edinburgh Castle naar Holyroodhouse:

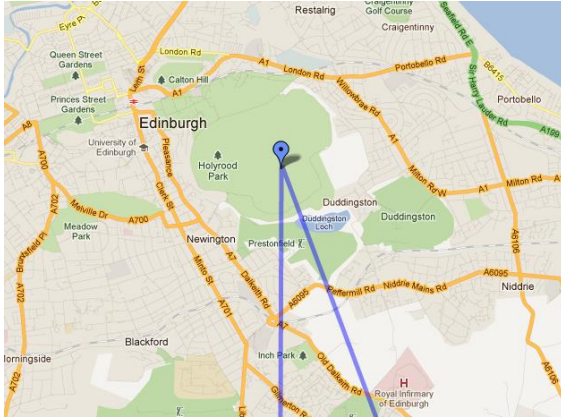
Edinburgh Castle. Hier liggen de kroonjuwelen én de Stone of Destiny (ook Hill of Tara heeft een Stone of destiny: Lia Fáil). Vanaf 9e-14e eeuw zijn hier alle koningen gekroond (blz 21 boekje)

Palace of Holyroodhouse is de ambtsetel woning van Queen Elisabeth en ze logeert er ieder jaar onderweg naar haar vakantiewoning in de Schotse Hooglanden. Maria Stuart woonde hier ook vanaf 1561 in de Noord westelijke toren.

De geschiedenis gaat terug naar 1128 Koning David. De Adijkerk is bijzonder.

Vanaf hoogste punt in park 'Arthur's Seat', een basaltstenen heuvel, nu een vulkaankegel, loopt de Triangle Leylines door Verenigd Koninkrijk. Linker lijn is de Rose Line die via Rosslyn Chapel doorloopt via kerken, heuvels en belangrijke Huizen naar Cardif Castl.

Ander belangrijk punt is Huly Hill Cairn in Newbridge in Edinburgh, waar ooit 12 staande stenen stonden. Nu slechts 3 van over.

Arthur's Seat - Basaltsteen van 350 miljoen jaar oud

Huly Hill Cairn

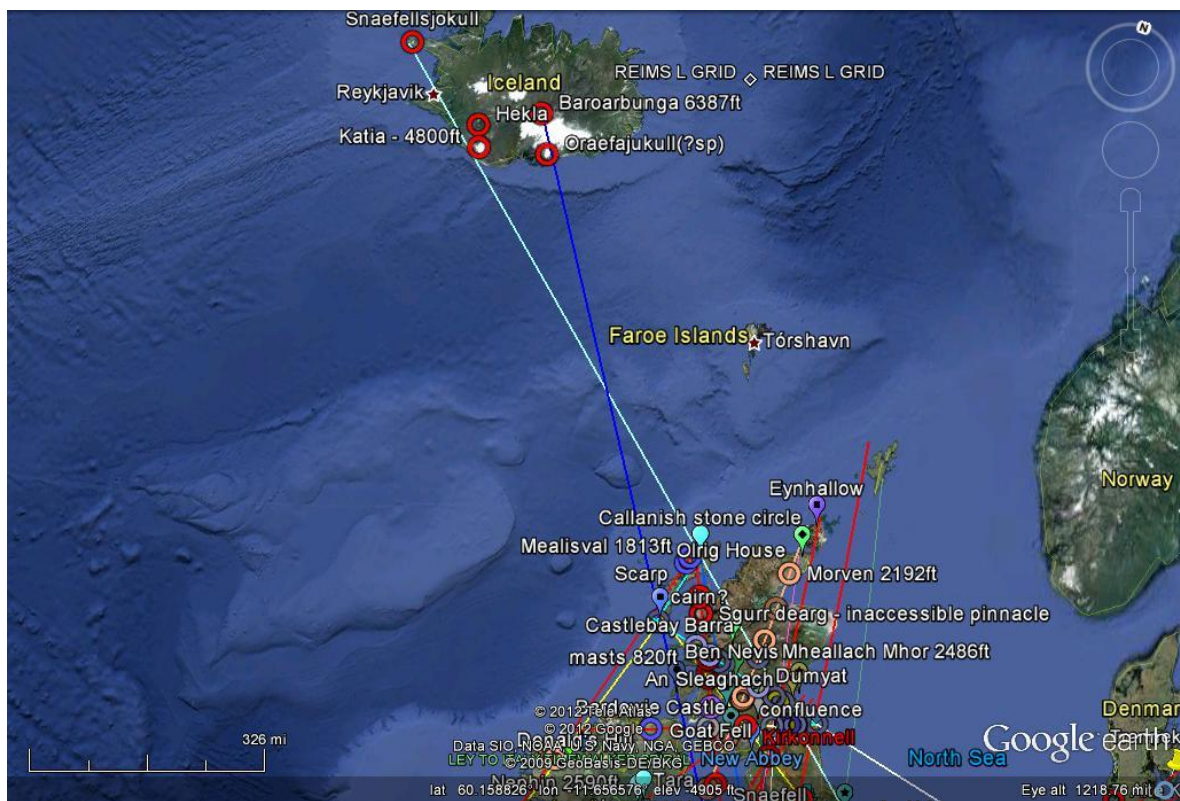
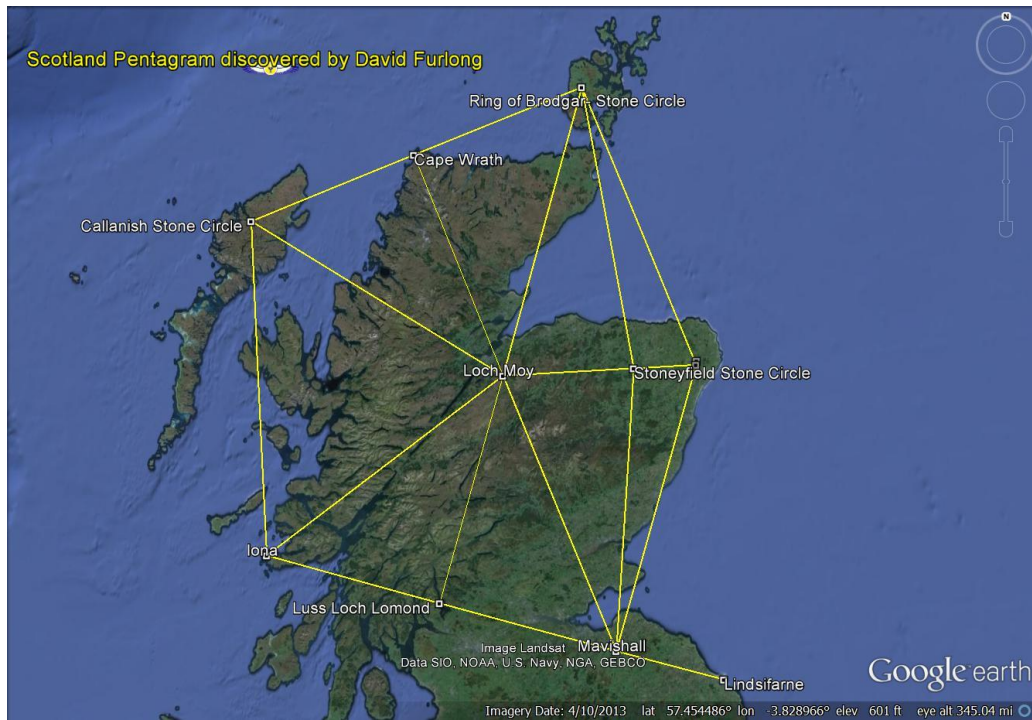
St Giles Cathedral, 14^e eeuw, is de belangrijkste kerk van de stad en ligt bij het stadhuis en Hooggerechtshof. Op deze plek zou al in de 9^e eeuw een kerk hebben gestaan.

Bij Calton Hill: **Obelisk Martyr's** monument: voor hen die gestorven zijn voor hun politieke overtuiging – zij werden in navolging van de Franse Revolutie naar Australië gedeporteerd in 1794.

St. Margaret's Chapel is oudst bewaarde gebouw uit 1090 en is gewijd aan de heilig verklaarde koningin Margaret, zo'n 300 jaar ook gebruikt geweest tot 1845 als kruithuis.

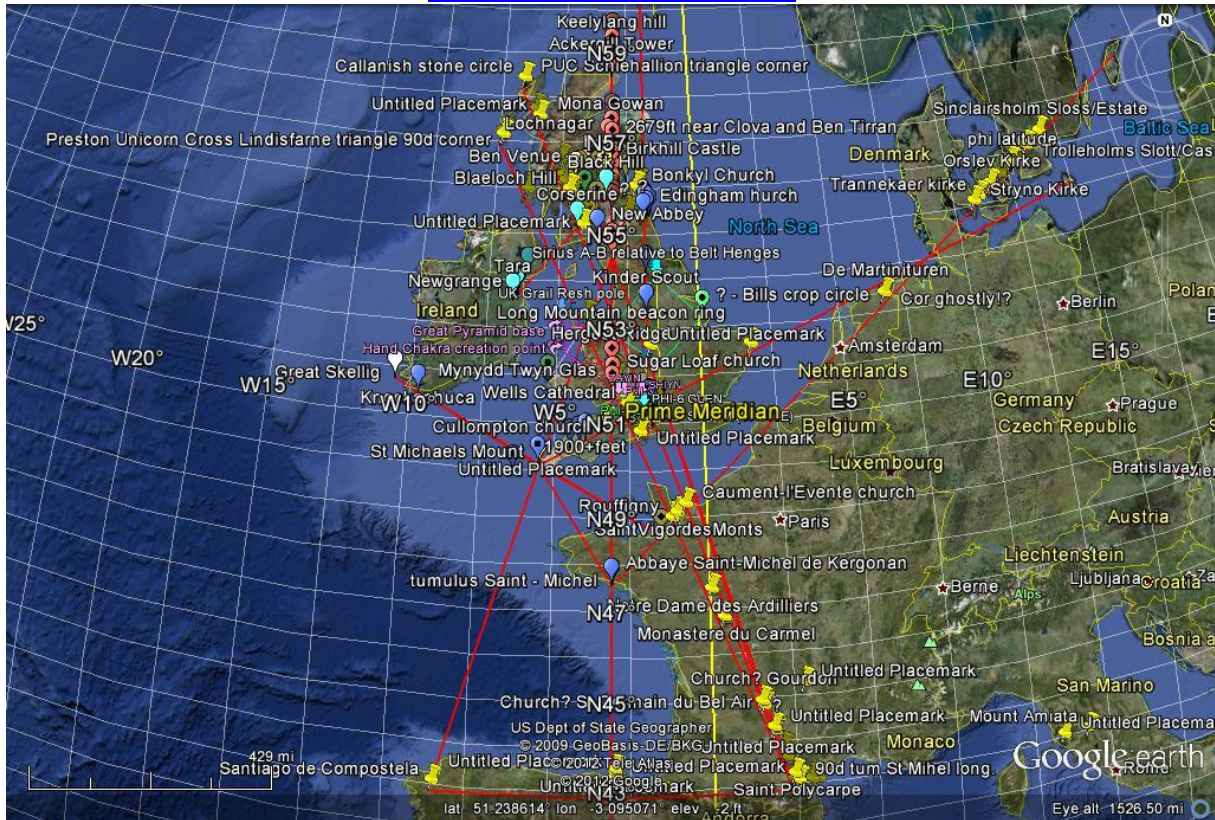
**Hier volgt een uiteenzetting over de
DRAKEN LEY LIJNEN SCHOTLAND**

STERRENPOORT AARDEHEALINGREIS - SCHOTLAND - 5-12 november 2018

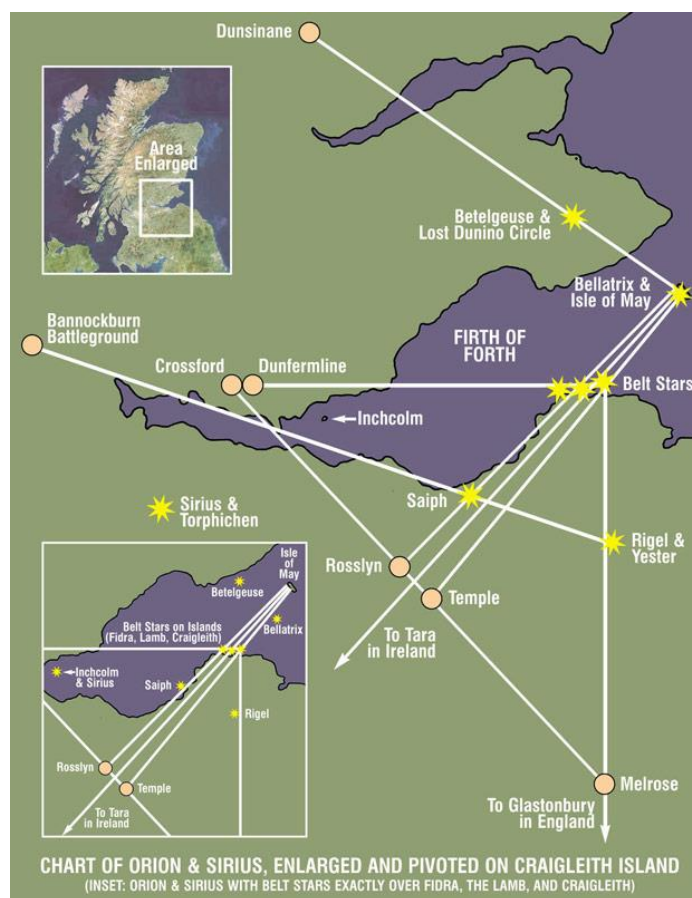

Lees bijlagen met o.a.: <https://unicorgeometrics.blogspot.com/2012/05/for-past-six-months-or-so-ive-been.html>

Piramides van Schotland - onder

<http://www.mythomorph.com/wp/the-pyramids-of-scotland/>

Het bovenstaande artikel vertaald met Google:

Egyptische tycoon Mohamed al Fayed, eigenaar van Harrods en vader van Dodi, de metgezel van prinses Diana in hun fatale auto-ongeluk in 1997, heeft zijn tien favoriete boeken op de website van de Manchester Guardian geplaatst. Een van hen is 'The Scotichronicon: A History Book for Scots', simpelweg omschreven als 'De schuld van Schotland eindelijk aan Egypte onthuld'.

Wat bedoelt hij?

Voltooid in de 15e eeuw door Walter Bower, abt van Inchcolm, begint de Scotichronicon met "The Legend of Scota and Gaythelos."

De legende beweert dat Scota een dochter was van de farao die de kinderen van Israël uit Egypte achtervolgde tijdens hun uittocht naar het beloofde land. Gaythelos, een verbannen prins van Griekenland, was de echtgenoot van Scota. **Kort daarna wordt het paar gedwongen om een uittocht uit Egypte te leiden - eerst naar Spanje, vervolgens Ierland en tenslotte naar Schotland, dat naar Scota is vernoemd.** Hun bloedlijn stroomde door de eeuwen heen door alle hoge koningen van Ierland en Schotland. Maar de stamboom van Gaythelos was nog ouder en strekte zich nog vele generaties terug **uit tot oud-testamentische patriarch Noach**, de oudste overlevende van de bijbelse vloed.

Terwijl historici beweren dat het politiek nuttig was voor koninklijke families om fantasievolle afstammelingen uit de oudheid te bedenken, zou het kunnen dat de legende meer een feit dan een verbeelding is? Op 27 maart 2000 ontving ik de volgende opmerking van een eminente Britse archeoloog met betrekking tot mijn rapport over een intrigerende Schotse

leylijnconfiguratie die ik had ontdekt:

"Ik begrijp uw zoektocht naar kennis," zei ze, "maar alsjeblieft, pas op voor de hele leylijnkwestie. Het is zo eenvoudig om lijnen te trekken en aannames te doen, vanaf de prehistorie, maar op die manier blijft de waanzin liggen. "

Hmmm ...!

Voor degenen die niet bekend zijn met de term, leylijnen zijn de vreemd genoeg exacte afstemming van oude archeologische vindplaatsen, samengevoegd over vele mijlen, die academici afwijzen als louter toeval en dat degenen die ze ontdekken het "waarom" niet kunnen verklaren. Bergen en grote watermassa's oversteken, leylijnen lijken nooit het gemakkelijkste pad te volgen - alleen het rechte pad.

Dus wat voor nut hadden ze?

Ik bestudeerde destijds de Tempeliers, die raadselachtige orde van krijgermonniken die in het begin van de jaren 1300 barbaars werd onderdrukt omdat ze geloofden in dingen die het Vaticaanse dogma tegenspreken op een zeer ongelegen moment.

Mijn ontdekking was als volgt:

Orion Map I had een geometrische verbinding opgemerkt tussen twee vooraanstaande Templar-sites in Schotland - hun vroegst bekende hoofdkantoor in het kleine dorpje Temple en dat was de beroemde architecturale repository van Templar en Freemasonic, **Rosslyn Chapel**. Elk kon worden verbonden met een derde door rechte lijnen getrokken door twee kleine eilanden naar het noordoosten in de Firth of Forth - de eilanden Craigleith en Fidra. Elk verbonden met het eiland 'the May', 20 mijl verder, waar een traditie ons vertelt over de vloot van de Tempeliers die daar aan wal kwamen na het ontsnappen uit Frankrijk. **Historicus Stuart McHardy heeft onlangs gesuggereerd dat 'the May', zoals het lokaal bekend is, in feite het eiland Avalon is waar de legendarische koning Arthur begraven ligt.** Glastonbury-supporters, fervent voorstander van de lang gekoesterde Avalonian-connecties van hun eigen dierenwebsite, zijn niet onder de indruk.

Precies halverwege tussen **Craigleith en Fidra was een klein eiland** dat plaatselijk bekend staat als **'het Lam'**, wat later in de vergelijking zou verschijnen.

Ik had toen drie extra met elkaar verbonden lijnen getekend.

De eerste strekte zich precies ten zuiden van Craigleith uit tot de cisterciënzerabdij van **Melrose**. Gelijktijdig opgericht door abt Bernard van Clairvaux, worden de cisterciënzers en de tempeliers door velen beschouwd als twee armen van dezelfde orde. **Interessant is dat ik later ontdekte dat als de lijn ver naar het zuiden van Melrose wordt voortgezet, hij feilloos op Glastonbury arriveert.**

De tweede rij ging in noordwestelijke richting van **Melrose**, precies door zowel Temple als Rosslyn, naar een plaats genaamd **Crossford**, waar hij de derde lijn kruiste.

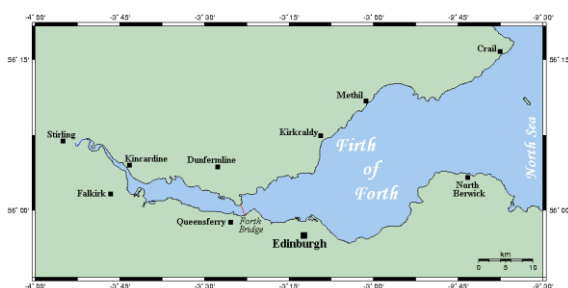
Die derde rij ging recht ten westen van Craigleith en liep langs de weg langs de abdij van **Dunfermline**. **Robert the Bruce**, quasi-held van mijn artikel "Mystery of Bannockburn", werd begraven in Dunfermline, maar zijn hart werd verwijderd en op een noodlottige reis naar het Heilige Land gedragen. **Teruggebracht naar Schotland vanuit Spanje, wat zoveel is als voordat de 'ongelovige' horde een einde maakte aan zijn passage, werd het hart begraven in Melrose**, slechts een dag rijden, voor een hereniging met het lichaam van Bruce. De geschiedenis vertelt ons niet waarom.

In feite had ik een kompas en een vierkant gevonden dat verschillende Templar- en Freemasonic-locaties in het zuiden van Schotland verbond. En zoals velen van jullie zullen weten, **zijn het kompas en het vierkant belangrijke symbolen van de vrijmetselarij**. Ze zijn te zien op elke Vrijmetselaarsloge in de wereld - rond de mysterieuze **letter "G"**, die op verschillende manieren is geïnterpreteerd als **God, Gnosis of Meetkunde**.

Mijn leylijn configuratie zoemde met een betekenis die louter toeval leek uit te sluiten. Maar er was een waarschuwingsvinger geplaatst bij mijn leyline-onderzoek, dus ik heb het op een laag pitje gezet, maar niet voor lang. Terwijl ik mijn stuk Bannockburn bestudeerde, **bekeek ik vaak een computersimulatie van de oostelijke hemel zoals die op de dag van de strijd zou zijn verschenen**. Ontelbare keren zag ik de drie op gelijke afstand liggende "gordelsterren" van het sterrenbeeld Orion onzichtbaar oprijzen in de daglichthemel en op een gegeven moment merkte ik dat ze **boven Fidra, het Lam en Craigleith** uitkwamen. Ik wees voorzichtig met de wind en besloot dat het Lam enige aandacht verdiende - gezond verstand wordt verdoemd. **Ik trok toen een lijn van de maand 'The May', door het Lam en het exacte middelpunt tussen Rosslyn en de Tempel, om te zien waar het zou kunnen leiden. Het leidde naar een klein plekje genaamd Tara, ver weg in Ierland**, waar de hoge koningen van dat land werden gekroond - koningen afstamden van Scota en Gaythelos. Sterker en nieuwsgieriger! **Orion wees op een muur van de ondergrondse crypte van Rosslyn Chapel**, de oudste en heiligste structuur in het gebouw, is wat een "werkende maçonnieke tekening" wordt genoemd. Het is meer als een obelisk dan een piramide gevormd en toch zong het een sirenenlied voor mij. De centrale lijn van de tekening **loopt door drie piramides - zoals van boven gezien!** Wanneer het zichtbaar is, is Orion het meest spectaculaire sterrenbeeld in de lucht - een wonder. Van alle sterrenbeelden is Orion het minst abstract - en is opvallend humanoïde van vorm. **Maar van al zijn zeven hoofdsternen hebben de gordelsterren de afgelopen duizenden jaren het leeuwendeel van de aandacht ontvangen**. Eenvoudigweg "drie op een rij" genoemd door de inheemse Noord-Amerikanen, hun relatieve posities zijn onlangs gecorreleerd, door onderzoeker Robert Bauval, naar de plattegrond van het piramidecomplex in Giza. Orion en het nabijgelegen Sirius, de helderste ster aan de hemel, zijn onlosmakelijk verbonden gekoppeld aan zowel het oude Egyptische geloofssysteem als de mysterieuze symboliek die inherent is aan de hedendaagse bizarre vrijmetselaarsrituelen, beoefend sinds de vroegste dagen van de broederschap, maar nu weinig begrepen - zelfs door vrijmetselaars zelf.

Zou dit de sleutel zijn tot wat al lang wordt aangeduid als Lost Secrets of Freemasonry " verborgen in het licht van de dag, ten oosten van zuidoosten van Bannockburn, op 24 juni 1314?

Op mijn 1e gevoel besloot ik om Orion en Sirius naar de aarde te brengen, waarbij de drie riemsterren precies op de top lagen van de **drie eilanden in de Firth of Forth**: *De Firth of Forth is het estuarium of firth van de Schotse rivier de Forth. Het water ligt ten noorden van de hoofdstad Edinburgh en ten zuiden van de regio Fife. Het estuarium wordt overspannen door een hangbrug voor autoverkeer en de Forth Bridge, een spoorbrug van 2,46 km lang. In het estuarium ligt een aantal eilanden, waarvan het vogelreservaat [Bass Rock](#) waarschijnlijk het bekendst is.*

Links: Firth of Forth

Rechts: Forth Bridge = spoorbrug tussen

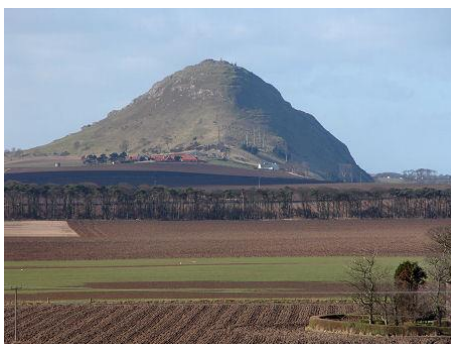
North Queensferry en Queensferry.

Ongelooflijk lag Sirius op het kleine eiland **Inchcolm**, verder naar het westen in de Forth, waar Walter Bower zijn *Scotichronicon* had geschreven. In Richard Hinckley Allen's "Star Names: Their Lore and Meaning" citeert de auteur een hindoeïstische astrologische traditie **die Sirius personifieert als een jager die een drievlakkenpijl afschiet die Orion door de taille boort**. Zou het kunnen dat Bower zijn boek afrondde, een pijl van verboden kennis naar een meer verlichte toekomst liet vliegen? De andere sterren in de Orion / Sirius-configuratie waren echter niet zo meegaand. Bellatrix, de ster die de rechterschouder van Orion markeert, lag onbeduidend in de zee, ver van de maand, het eiland dat mijn "kompas" had gesuggereerd, speelde een belangrijke rol in wat leek meer en meer op een boodschap uit het verleden. De sterren groep, draaiend op Craighleith, totdat Bellatrix op de mei lag. Het resultaat was meeslepend! **Sirius lag nu op Torphichen**, het hoofdkwartier van de Ridders Hospitaller - de katholieke militaire orde die de overblijfselen van de verboden tempeliers "opnam" en, door de gratie van Rome, heeft het grootste deel van hun eigendom verworven.

Recent onderzoek suggereert echter dat de Tempeliers mogelijk een geheime autonomie hebben behouden binnen de Hospitallers. Maar dat is nog maar het begin. Een lijn getrokken van Bellatrix via Orion's linkerschouder (Betelgeuze) leidde rechtstreeks naar Dunsinane Castle, vereeuwigd in Shakespeare's "Macbeth". "Keith Laidler, auteur van" *The Head of God*, "vertelt een interessant verhaal over Dunsinane. **Hij citeert een krantenartikel uit 1809 dat meldde dat er een grote steen van "de meteor of semi-metaalachtige soort" verborgen onder het kasteel was ontdekt**. De steen werd voor studie naar Londen gestuurd, maar verdween onderweg. Laidler gaat verder met te zeggen dat het de echte **Stone of Destiny van Schotland** was en dat de steen waarop Britse vorsten sindsdien zijn gekroond een substituuut is. **Deze echte steen, beweert hij, is de Troon van Achnaton, de ketter farao die probeerde en faalde om het monotheïsme in Egypte te vestigen kort voor de Bijbelse Exodus. Die steen begon zijn reis naar Schotland met Scota, die volgens Laidler de dochter van Achnaton was, terwijl Achnaton de Exodus naar het Beloofde Land leidde onder de naam die hem in de Bijbel werd gegeven - Mozes!** Kunnen de hedendaagse christenen en joden worden gekoppeld aan een gemeenschappelijke Egyptische patriarch? De implicaties zijn overweldigend! Maar waar lag Betelgeuze, de ster tussen de mei en Dunsinane? Mijn kaart vertoonde een landschap zonder kenmerken. Maar later onderzoek onthulde dat een **oude stenen cirkel, nu "verloren", eens ten westen van de aarde had bestaan Het nabijgelegen gehucht Dunino**. Als de verloren cirkel blijkt te liggen onder **Betelgeuze (=Alpha Orionis)**, zullen archeologen het heel gemakkelijk weer verliezen. De sterren aan de voeten van Orion liggen ook op interessante locaties. Rig, Orions rechervoet, stond op het land van Yester. Gebouwd in 1297 door de "Tovenaar van Yester", Hugo de Gifford, staat Yester Castle tegenover een grote ondergrondse grot bekend als de "Goblin Hall", waar Hugo zijn "magie" beoefende en in de 14e eeuw doorging aan de familie Hay. Pater Richard Hay schreef later een geschiedenis van de Sinclairs van Rosslyn. Lord William Sinclair, zo wordt gezegd, heeft eigenlijk zijn kasteel verplaatst om het bouwterrein van de kapel vrij te maken. Locatie was alles, denk ik, zelfs toen al! Saiph, de linkerpoot van Orion, stond tussen de steden **Musselburgh (Musselburgh is een plaats ongeveer 10 kilometer ten oosten van Edinburgh in de Schotse lieutenancy East Lothian in het gelijknamige raadsgebied East Lothian met ongeveer 22 000 inwoners) en Prestonpans (is a small fishing town situated to the east of Edinburgh)**, op het land dat ooit eigendom was van de Cisterciënzer monniken van Newbattle en later in verband werd gebracht met de templar-verbonden families van Seton en Kerr. Naast het hosten van een van de eerste vrijmetselaars lodges in Schotland, werd in het gebied ook de eerste ontmoeting gehouden met de North Berwick Witches, die beschuldigd werden in 1590 van de plannen om de eerste officieel Vrijmetselaars-koning van Schotland te vermoorden door de 'abomynable crypt of wytychcraft'. De verzonnen zaak uit de meer dan 100 jaar heks vervolging in Schotland, nog nauwelijks behandeld in de heersende stromingen.

Hier de openbaring: North Berwick Law PhotoA lijn getrokken van Rigel, via Saiph, leidde direct naar **Bannockburn (ten westen van Edinburgh bij Stirling - De plaatsnaam is afkomstig**

van de rivier Bannock Burn die door het plaatsje stroomt), plek van de grote Schotse strijd voor onafhankelijkheid waar, op Midzomerdag, 1314, een geweldige boodschap onzichtbaar werd opgehangen in de vroege ochtend - een boodschap bedoeld om uiteindelijk te onthullen dat we heel lang voor de gek gehouden zijn. Verrassing, verrassing! Afgelopen april reed ik uit Edinburgh om foto's te maken van de drie gordel-steren eilanden, en werd getroffen door de vorm van **North Berwick Law, de piek die net ten zuiden van Craigleith staat. Het leek opmerkelijk veel op een piramide, dus maakte ik een paar berekeningen.**

Volgens Hancock & Bauval's "Boodschap van de sfinx" ligt de bodem van de vierkante put in het midden van de ondergrondse kamer van de Grote Piramide 610 voet onder het platform van de piramide. North Berwick Law staat op 613 voet! **Vanaf de top van North Berwick Law liggen de eilanden Craigleith, het Lam en Fidra uitgestrekt langs de kust als parels aan een touw.** De vragen kunnen niet worden vermeden: hoe kunnen ze mogelijk worden gepositioneerd, elk voor de ander, zoals de piramides van Gizeh? Hoe konden ze onder de opkomst van de gordel van Orion in de ochtend van Bannockburn liggen? Hoe zou North Berwick Law piramidaal kunnen zijn? Hoe kunnen natuurlijke geologische kenmerken zo gemakkelijk zijn waar ze in de eerste plaats zijn zonder goddelijke tussenkomst? En waarom komen in die kleine hoek van de wereld de stemmen van de mythe en de geschiedenis samen om een sirenelied te zingen voor mensen zoals ik, en misschien jij.

Ik stel voor dat North Berwick Law en de eilanden van de Forth waar ze vanwege grootschalige "terraforming" zijn om het landschap vorm te geven voor een doel dat nu pas uit de nevelen van de tijd tevoorschijn komt.

Op een midden van de 17e-eeuwse kaart van het gebied, zogenaamd gebaseerd op de originele maar nu op mysterieuze wijze verloren tekeningen van de laat-16e-eeuwse kaartenmaker Timothy Pont, de drie riem ster-eilanden worden getoond. Maar er zijn curiositeiten over hun presentatie. De oriëntatie van de groepering is verkeerd, en het Lam wordt "Lange Bellenden" genoemd. De naam is vooral nieuwsgierig omdat het Lam helemaal niet lang is. In feite is het de kortste van de drie eilanden. Zou het kunnen worden ingekort om het doel te 'scherpen' over de enorme afstand van 'The May' tot Tara? Misschien zijn de eilanden op een gegeven moment niet één lang eiland geweest, uitgehouwen in het vasteland door een catastrofe die de oude 'mythenmakers' alleen maar zouden aanduiden, en dan in drieën zouden snijden?

En is de wet van North Berwick misschien niet 'gevormd' door de restanten van zo'n enorme opgraving? Kijk maar eens naar Fidra, bijna in tweeën gesneden en vraag jezelf af of het werd gevormd door God, de Natuur of de helpende hand van de mens! Sinds onheuglijke tijden worden oorlogen over zaken van het geloof gevoerd - elke partij gelooft dat God aan hun kant staat. Maar wat als de dingen die we doen verkeerd zijn? Wie vergeeft ons voor de schade die we hebben aangericht, dwaas voor dwaas, gelovig in leugens?

Orion werd in Schotland naar de aarde gebracht en later op zijn plaats genaaid door verhalen over een legendarische steen, een heilige kelk, een magisch zwaard, een veldslag die de wereld niet snel zou vergeten, en een koning genaamd Arthur. Veel zorg is genomen, over gevaarlijke tijden, om ons aan het denken te zetten. Misschien is het nu meer dan ooit tijd dat we het doen.